

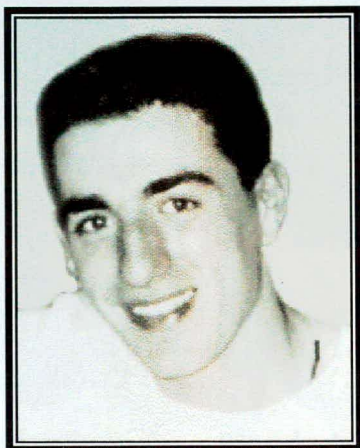

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סמל דניאל ציקוואשוילי ז"ל

בן מרים ובנימין

נולד בירושלים

בתאריך ז' בכסלו תשל"ו, 11/11/1975

התגורר בירושלים

התגייס במרץ 1994

שרת בחטיבת הצנחנים

נפל בעת מילוי תפקידו, בפיגוע בצומת

השרון-בית ליד

בתאריך כ"א בשבט תשנ"ה, 22/1/1995

נקבר בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 9 שורה: 20 קבר: 1

הותיר אחריו הורים, אחות ואח

בן 19 בנפלו

קורות חיים

בן מרים ובנימין. נולד ביום ז' בכסלו תשל"ו (11.11.1975) בירושלים, למשפחה חמה בעלת קשרים הדוקים. דניאל היה הגב של כל המשפחה. קשר מיוחד היה בין דניאל לאמו וגם בזמן שירותו נהג להתקשר מדי יום, לשאול לשלומה ולהסיר דאגה מלבה. גם לאחיו הקדיש זמן ותשומת לב רבה.

את לימודיו החל דניאל בבית-הספר היסודי ממ"ד ובגיל עשר עבר ללמוד בישיבת "תורת אמת". דניאל אהב מאוד ספורט, במיוחד כדורגל, כדורסל וטניס. הוא אהב מוסיקה, יותר מכל נהנה להאזין למוסיקה מזרחית, ובזמנו הפנוי היה מנגן באורגן ובגיטרה. לדניאל היו "ידי זהב" והוא ידע לתקן כל דבר בבית. בגיל שבע עשרה החליט דניאל לעזוב את הישיבה כדי שיוכל להתגייס לצה"ל. עד לגיוסו עבד דניאל קשה במטרה לחסוך כסף, כדי לסייע למשפחתו, לחסוך ללימודי הבגרות ולרכוש מכונית.

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

במרץ 1994 התגייס דניאל לצה"ל ושובץ בחיל החימוש, לאחר זמן מה הועבר לצנחנים. דניאל היה גאה מאוד בהשתייכותו לצנחנים, בכומתה האדומה ובחבריה הנהדרים שלו שסבבו אותו. דניאל היה בחור נאה, טוב לב עם חיוך לבבי על שפתיו, קסם אישי, ראש פתוח ושמחת חיים, והיה נכון תמיד לסייע לכל הזקוק לעזרה. תקופת השירות בצבא היתה המאושרת בחייו - הוא היה מוקף בחברים שאהבוהו והרגיש שהוא תורם ונותן מעצמו.

כתב מפקדו של דניאל: "דני שירת ביחידה כסיכאי במחלקת החימוש. דני אהב את עבודתו והיה תמיד נכון לסייע לכולם בכל דבר שהתבקש. דני היה חברותי מאוד ואהוב על חבריו, בזכות חיוכו התמידי והרוח הטובה ששרתה עליו".

דניאל נפל ביום כ"א בשבט תשנ"ה (22.1.1995) בעת מילוי תפקידו, בפיגוע החבלני בצומת בית ליד. בפיגוע זה נפלו עשרים ואחד חיילים ואזרח אחד. לאחר נפילתו הועלה דניאל לדרגת סמל. הוא נטמן בבית העלמין הצבאי בהר הרצל בירושלים. בן תשע עשרה היה בנופלו. דניאל השאיר אחריו הורים ושני אחים - אתי ואלירן.

לאחר נפילתו נמצאו בין חפציו של דניאל פתקאות שכתב, בהן באו לידי ביטוי דאגתו ואהבתו לבני משפחתו. בפתקאות מתכנן דניאל את הרגילה שלו לפני חג הפסח, כדי שיספיק לעזור לאמו בקניות לחג והוא מתפלל לשלום משפחתו ולחיזוקה של אמו.

בני המשפחה כתבו: "דניאל, אתה מאוד חסר, בלבנו תמיד תישאר, אותך אנו אוהבים ומאוד מתגעגעים. נשארו זיכרונות טובים. נשאר כאב בלתי פוסק".